

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și a Legii nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse între femei și bărbați

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art.I –Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 07 martie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (5) se introduce un nou alineat (5¹), care va avea următorul conținut:

„(5¹) Constituie hărțuire morală la locul de muncă și se sancționează disciplinar, contravențional sau penal, după caz, orice comportament exercitat cu privire la un salariat, de către un alt angajat care este superiorul său ierarhic, de către un subaltern și/sau de către un salariat comparabil din punct de vedere ierarhic, în legătură cu raporturile de muncă, care să aibă drept scop sau efect o deteriorare a condițiilor de muncă prin lezarea drepturilor sau demnității salariatului, prin afectarea sănătății sale fizice sau mentale sau prin compromiterea viitorului profesional al acestuia, comportament manifestat în oricare dintre următoarele forme:

- a) conduita ostila sau nedorita;
- b) comentarii verbale;
- c) acțiuni sau gesturi. „

2. La articolul 2, după alineatul (5¹) se introduce un nou alineat (5²), care va avea următorul conținut:

„(5²) Constituie hărțuire morală la locul de muncă chiar și o singură manifestare serioasă a unui comportament, care poate avea un efect dăunător de lungă durată asupra unui salariat. În înțelesul prezentei legi, stresul și epuizarea fizică intră sub incidența hărțuirii morale la locul de muncă.”

3. La articolul 2, după alineatul (5²) se introduce un nou alineat (5³), care va avea următorul conținut:

„(5³) Fiecare salariat are dreptul la un loc de muncă lipsit de acte de hărțuire morală. Niciun salariat nu va fi sancționat, concediat sau discriminat (direct sau indirect), inclusiv cu privire la salarizare, formare profesională, promovare sau prelungirea raporturilor de muncă, din cauză că a fost supus sau că a refuzat să fie supus hărțuirii morale la locul de muncă. Încetarea oricărui contract individual de muncă determinată de faptul că un salariat a fost supus sau a refuzat să fie supus hărțuirii morale este nulă.”

4. La articolul 2, după alineatul (5³) se introduce un nou alineat (5⁴), care va avea următorul conținut:

„(5⁴) Toți salariații care săvârșesc acte sau fapte de hărțuire morală la locul de muncă răspund disciplinar, în condițiile legii și al regulamentului intern ale angajatorului. Răspunderea disciplinară nu înlătură răspunderea contravențională sau penală a salariatului pentru faptele respective.”

5. La articolul 2, după alineatul (5⁴) se introduce un nou alineat (5⁵), care va avea următorul conținut:

„(5⁵) Angajatorul are obligația de a lua orice măsuri necesare în scopul prevenirii și combaterii actelor de hărțuire morală la locul de muncă, inclusiv prin prevederea în regulamentul intern al unității de sancțiuni disciplinare pentru salariații care săvârșesc acte sau fapte de hărțuire morală la locul de muncă.”

6. La articolul 2, după alineatul (5⁵) se introduce un nou alineat (5⁶), care va avea următorul conținut:

„(5⁶) Este interzisă și se pedepsește conform legii stabilirea de către angajator, în orice formă, de reguli sau măsuri interne care să oblige, să determine sau să îndemne salariații la săvârșirea de acte sau fapte de hărțuire morală la locul de muncă.”

7. La articolul 2, după alineatul (5⁶) se introduce un nou alineat (5⁷), care va avea următorul conținut:

„(5⁷) Salariatul victimă a hărțuirii morale la locul de muncă trebuie să dovedească elementele de fapt hărțuirii morale, sarcina probei revenind angajatorului, în condițiile legii. Intenția de a prejudicia prin acte sau fapte de hărțuire morală la locul de muncă nu trebuie dovedită.”

8. La articolul 26, după alineatul (1) se introduce un nou alineat (1¹), care va avea următorul conținut:

„(1¹) Hărțuirea morală la locul de muncă săvârșită de un salariat, prin lezarea drepturilor sau demnității acestuia, constituie contravenție și se pedepsește cu amendă de la 10.000 Lei la 15.000 Lei. Hărțuirea morală la locul de muncă săvârșită de un salariat, având drept consecință afectarea sănătății fizice sau mentale a salariatului victimă sau a viitorului profesional al respectivei persoane, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.”

9. La articolul 26, după alineatul (1¹) se introduce un nou alineat (1²), care va avea următorul conținut:

„(1²) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă:

- a) de la 30.000 Lei la 50.000 Lei, neîndeplinirea de către angajator a obligațiilor prevăzute la art. 2 alin. (5⁶);
- b) de la 50.000 Lei la 200.000 Lei, nerespectarea de către angajator a prevederilor art. 2 alin. (5⁶).”

10. La articolul 26, după alineatul (2) se introduce un nou alineat (2¹), care va avea următorul conținut:

„(2¹) Ori de câte ori va constata săvârșirea unei fapte de hărțuire morală la locul de muncă, instanța de judecată poate, în condițiile legii:

- a) să dispună obligarea angajatorului la luarea tuturor măsurilor necesare pentru a stopa orice acte sau fapte de hărțuire morală la locul de muncă cu privire la salariatul în cauză;
- b) să dispună reintegrarea la locul de muncă a salariatului în cauză;
- c) să dispună obligarea angajatorului la plata către salariat a unei despăgubiri în cuantum egal cu echivalentul drepturilor salariale de care a fost lipsit;
- d) să dispună obligarea angajatorului la plata către salariat a unor daune compensatorii și morale;
- e) să dispună obligarea angajatorului la plata către salariat a sumei necesare pentru consilierea psihologică de care salariatul are nevoie, pentru o perioadă rezonabilă stabilită de către medicul de medicină a muncii;
- f) să dispună obligarea angajatorului la modificarea evidențelor disciplinare ale salariatului.”

11. La articolul 26, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat (2²), care va avea următorul conținut:

„(2²) Ori de câte ori va constata săvârșirea unei fapte de hărțuire morală la locul de muncă, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate, în condițiile legii, aplica oricare dintre măsurile prevăzute la alin. (2¹) lit. a) și lit. e). Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 100.000 lei la 200.000 lei neaducerea de către angajator la îndeplinire a măsurilor dispuse conform prezentului alineat. Plata amenzii nu exonerează angajatorul de aducere la îndeplinire la obligațiilor mai sus amintite.”

12. La articolul 26, alineatul (4) se abrogă.

Art.II – Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse între femei și bărbați, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 05 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, după alineatul (1) se introduce un nou alineat (1¹), care va avea următorul conținut:

„(1¹) Hărțuirea morală la locul de muncă, pe criteriul de sex, este interzisă. Dispozițiile Ordonanței de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare se aplică în mod corespunzător.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

Președintele Camerei Deputaților,

Liviu Nicolae DRAGNEA

Președintele Senatului,

**Călin Constantin Anton
POPESCU-TĂRICEANU**